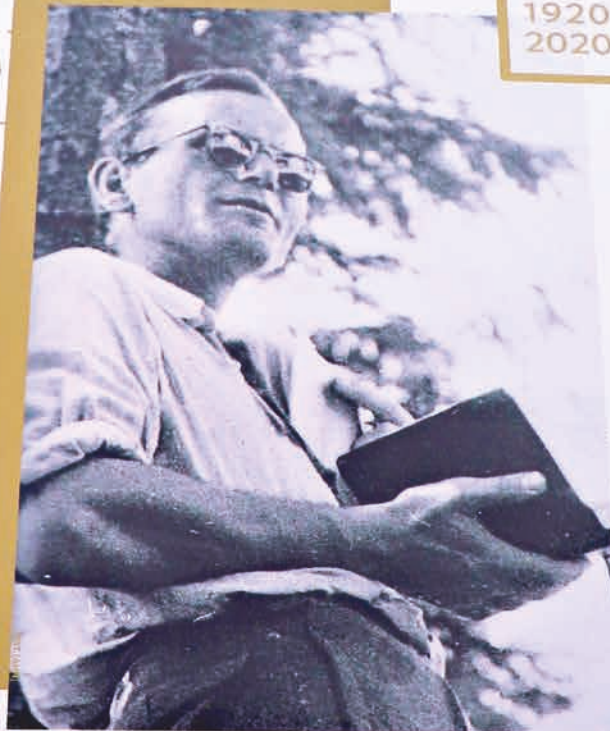


BIULETYN INFORMACYJNY GMINY SZCZUROWA

NASZA GMINA



ISSN 2657-683X • NUMER 2/2020 • www.szczurowa.pl • GAZETA BEZPŁATNA



1920
2020

„Uczyń z życia arcydzieło”

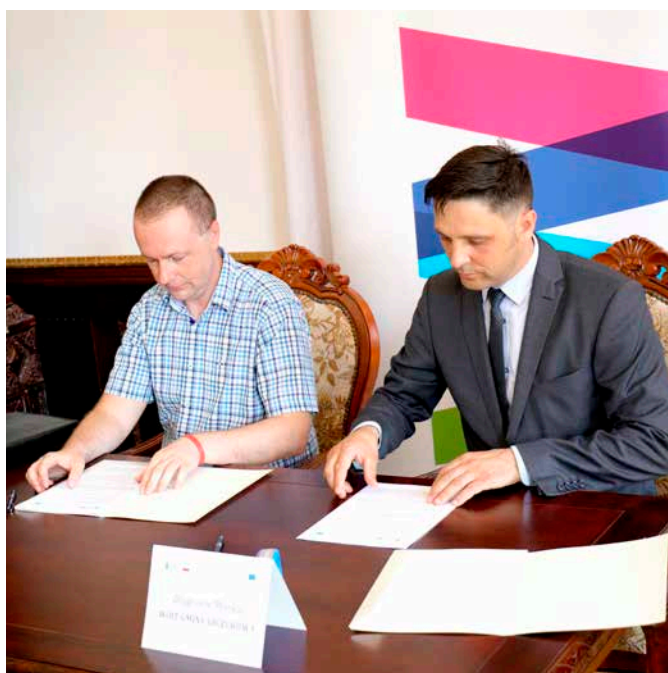
**100. URODZINY
KAROLA WOJTYŁY**

JP2

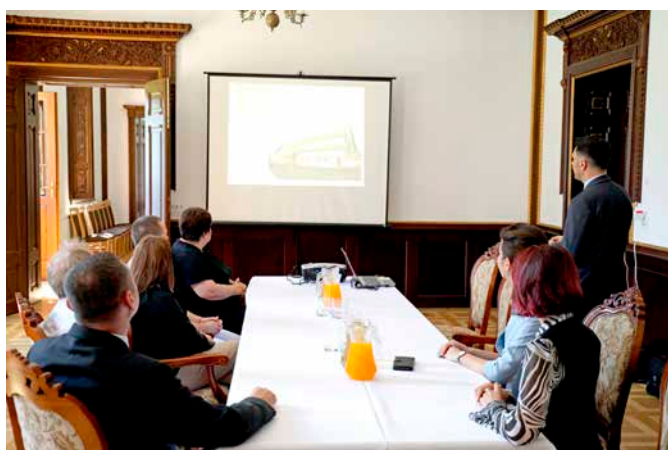


Umowa na remont budynku pod potrzeby żłobka i przedszkola podpisana

Wójt Gminy – Zbigniew Moskał podpisał umowę na realizację robót budowlanych dotyczących remontu budynku pod potrzeby żłobka i przedszkola. Placówki powstaną w byłej szkole podstawowej w Strzelcach Małych, a wykonawcą robót będzie Przedsiębiorstwo ELBUD z Tarnowa. Wartość podpisanej umowy to 2 397 680,43 zł. W wydarzeniu udział wzięła Pani Marta Malec-Lech – członek Zarządu Województwa Małopolskiego. Temat żłobka i przedszkola w Strzelcach jest doskonale znany Pani Marszałek, gdyż wspierała ona starania samorządu, szczególnie w aspekcie pozyskiwanych środków zewnętrznych na ten cel. Mieszkańców społeczności Strzelce Małe reprezentowali Radny Gminy Pan Łukasz Kozak oraz Sołtys Pan Jan Kapusta.



Ta bardzo ważna dla mieszkańców gminy inwestycja będzie zrealizowana do końca bieżącego roku. Po wykonaniu robót budowlanych i pozyskaniu wszystkich niezbędnych dokumentów nastąpi rejestracja placówek. Najmłodszy mieszkańcy będą mogli rozpocząć zajęcia już prawdopodobnie w I kwartale 2021r. .



Nowo powstała jednostka będzie pierwszą tego typu na terenie gminy. Prace zmierzające do jej otwarcia to odpowiedź na potrzeby mieszkańców. To bardzo oczekiwana inwestycja dla rodziców, szczególnie osób które chcą być aktywne zawodowo, ale nie mają możliwości zapewnić opieki swoim dzieciom. Teraz ten problem zostanie rozwiązany, najmłodszy będą mogli pozostać pod fachową, profesjonalną opieką, co ważne, nowe przedszkole będzie mieć charakter integracyjny.



Inwestycja może być zrealizowana w dużej mierze dzięki pozyskanym środkom zewnętrznym. Wójt gminy z powodzeniem złożył stosowne wnioski równoległe w kilku instytucjach. W wyniku tej aktywności pozyskał dofinansowanie w Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, w ramach rządowego programu MALUCH+ oraz Regionalnego Programu Operacyjnego. Łącznie środki zewnętrzne na ten cel to prawie 1 600 000 zł.



Jak podkreśla Wójt Gminy Zbigniew Moskał - tworzenie dogodnych warunków dla szeroko pojętego rozwoju dzieci i młodzieży jest zadaniem priorytetowym. Budowę żłobka i przedszkola należy potraktować jako zapowiedź dalszych starań i pracy na rzecz najmłodszych mieszkańców gminy.

Budowa wielofunkcyjnego boiska w Górcie rozpoczęta

W najbliższym czasie Wykonawca rozpocznie prace związane z budową wielofunkcyjnego boiska sportowego w Górcie. Inwestycja przewiduje utworzenie boiska, z którego wydzielone zostaną pola do gry w piłkę ręczną, koszykówkę, siatkówkę oraz tenisa. Płyta boiska pokryta zostanie sztuczną nawierzchnią. Projekt zakłada także wykonanie doziemnej instalacji oświetlenia obiektu oraz wbudowanie piłkochwytywów umożliwiających montaż potrzebnego wyposażenia, w zależności od uprawianej dyscypliny sportu. Planuje się także zagospodarowanie terenu wokół boiska poprzez montaż elementów małej architektury.

Budowa boiska wielofunkcyjnego była bardzo wyczekiwana inwestycją przez mieszkańców miejscowości Górka. Utworzenie obiektu zainicjowane zostało przeznaczeniem w 2016 roku środków funduszu sołeckiego na wykonanie dokumentacji projektowej. W kolejnych latach wnioskowano o dofinansowa-

nie w ramach programu Sportowa Polska - Program rozwoju lokalnej infrastruktury sportowej. Dopiero w 2019 roku udało się pozyskać środki na realizację przedmiotowego projektu.

Budowa boiska wielofunkcyjnego w Górcie jest nie tylko odpowiedzią na społeczne oczekiwania, ale ma także na celu tworzenie na terenie gminy obiektów sportowych o odpowiednim standardzie infrastruktury rekreacyjno - sportowej, tym samym prowadząc do zrównoważonego rozwoju infrastruktury sportowej w regionie.

Wykonawcą prac będzie firma GB TECHNOLOGY S.C. z Kielc. Łączna wartość planowanych robót wynosi 578 361,38 zł, w tym ponad 300 000 zł dofinansowane jest z Ministerstwa Sportu i Turystyki ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej.

Realizacja funduszu sołeckiego rozpoczęta

Rozpoczęto prace w ramach wykonania funduszu sołeckiego na 2020 rok. Zrealizowano II etap prac przy chodniku na ul. Floriańskiej w Uściu Solnym w postaci ułożenia kolejnych 63 mb. W miejscowości Rajsko utwardzono 60m² terenu koło budynku remizy. Trwają także prace przy wymianie ogrodzenia wokół Domu Ludowego we Włoszynie. Zakres robót obejmuje demontaż starego ogrodzenia, instalację nowego systemowego ogrodzenia panelowego wraz z wykonaniem bramy wjazdowej.

Przedmiotowe prace stanowią uzupełnienie zagospodarowania terenu wykonywanego w ramach rewitalizacji budynku Domu Ludowego. Roboty wykonane zostały przez Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej. Ponadto wykonano montaż klimatyzacji w Domu Ludowym w Zaborowie oraz przeprowadzono remont zaplecza sali w budynku Domu Ludowego w Strzelcach Wielkich.



Nowy chodnik na ul. Floriańskiej w Uściu Solnym



Nowe ogrodzenie wokół Domu Ludowego w Szczurowej - Włoszynie



Utwardzony teren przy remizie OSP w Rajsku



Urządzenia klimatyzacji w dużej sali Domu Ludowego w Zaborowie

NASZA GMINA Biuletyn Informacyjny
Gminy Szczurowa – kwartalnik.

Wydawca: Gminne Centrum Kultury Czytelnictwa i Sportu w Szczurowej. Adres redakcji: ul. Rynek 4, 32-820 Szczurowa, tel. 14 632 09 59; dyrektorgck@szczurowa.pl

Redaktor naczelny: Szymon Witek. Zespół: Piotr Madej, Mateusz Michalski, Sebastian Marcisz.

Skład i druk:

Drukarnia PAPIRUS

37-500 Jarosław, ul. Spytka 11

e-mail: biuro@papiirus.jaroslaw.pl

tel. 16 621 45 41

Nakład: 2000 egzemplarzy.

Prace remontowe w budynku Domu Ludowego w Strzelcach Wielkich



Rzeczpospolita
Polska



Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego



Rozpoczęto kolejny etap prac w ramach rewitalizacji obiektów społeczno - kulturalnych i przestrzeni publicznych na terenie gminy. Zakres robót w budynku Domu Ludowego w Strzelcach Wielkich przewiduje wykonanie nowej elewacji budynku, docieplenie stropu, wymianę stolarki okiennej, zadaszenie wejścia do obiektu, remont pomieszczeń na parterze

oraz montaż monitoringu. Wykonawcą prac będzie Zakład Usługowy Remontowo - Budowlany Jan Palej z Bochni. Łączna wartość planowanych robót wynosi 218 987,50 zł, w tym 75% pokryte zostanie ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego na lata 2014 - 2020.



Podpisanie umowy z wykonawcą prac



Budynek Domu Ludowego w trakcie rozpoczętych prac remontowych

Umowa na rewitalizację Domu Ludowego we Włoszynie podpisana



Podpisano umowę na wykonanie prac remontowych w Domu Ludowym Włoszynie. Projekt zakłada remont zaplecza kuchennego i toalety, wykonanie elewacji, wymianę stolarki okiennej i drzwiowej, remont schodów i barierki, zagospodarowanie otoczenia oraz montaż monitoringu. Wykonawcą prac będzie Firma Usługowo - Handlowa HORNBUD Jacek Zabawa z Łętowic. Wartość robót opiewa na kwotę 179 088,75 zł, z czego 75% będzie finansowane ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego na lata 2014 - 2020.



Budynek Domu Ludowego w Szczurowej - Włoszynie - stan aktualny

Budowa kanalizacji w Niedzieliskach zakończona



Roboty budowlane związane z budową sieci kanalizacyjnej w miejscowości Niedzieliska zostały ukończone. Obecnie trwają prace, w ramach których mieszkańcy indywidualnie

podłączają swoje gospodarstwa domowe do wybudowanej sieci. Projekt realizowany był dzięki dofinansowaniu ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego na lata 2014 - 2020 w wysokości 85% kosztów kwalifikowanych.

Rozpoczęcie montażu paneli fotowoltaicznych i kolektorów słonecznych



Dzięki środkom pozyskanym z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego na lata 2014 - 2020 podpisana została umowa z Wykonawcami na realizację prac w ramach projektu pn. „Partnerski projekt budowy instalacji odnawialnych źródeł energii dla gmin województwa

małopolskiego”. Przedmiotem projektu na terenie naszej gminy będzie budowa instalacji OZE w postaci instalacji fotowoltaicznych oraz kolektorów słonecznych na prywatnych nieruchomościach. Już w czerwcu na terenie gminy montowane będą kolektory słoneczne, natomiast montaż instalacji fotowoltaicznych zostanie rozpoczęty w październiku. Zakończenie prac planowane jest w grudniu br.

Renowacja polichromii w dworze Kępińskich



Trwają prace w ramach II etapu konserwacji polichromii w dworze Kępińskich. Zakres prac obejmuje odłączenie części transferów zniszczonej polichromii od belek na stropie i wykonanie prac restauratorskich w siedzibie Wykonawcy oraz realizację pozostałych robót w budynku dworu. Koszt wykonania przedmiotowych robót to 263 669,16 zł, w tym 63,63% pochodzi ze środków Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014 - 2020.



Efekt prac renowacyjnych polichromii w dworze Kępińskich w Szczurowej

Trzy nowe placówki dla mieszkańców gminy Szczurowa

Trwają prace nad uruchomieniem nowych placówek na terenie gminy Szczurowa. Złożone przez wójta wnioski o dofinansowanie działań w sferze społecznej zostały rozpatrzone pozytywnie. Dzięki pozyskanym środkom powstanie Placówka Wsparcia Dziennego w Niedzielskach, Klub Seniora w Rudach-Rysiu oraz Lokalny Ośrodek Wiedzy i Edukacji w Zaborowie. Aplikując o wsparcie finansowe zadbano o spójność oferty tak, by skierować ją właściwie do wszystkich grup wiekowych. W wyniku tych działań dzieci, młodzież oraz ich rodzice uzyskają wsparcie w świetlicy w Niedzielskach. Będzie to nie tylko pomoc w nauce czy konstruktywne zagospodarowanie wolnego czasu, ale również odpowiedź na inne zdiagnozowane

potrzeby, w tym pomoc specjalistów np. psychologa czy logopedy. Osoby nieco starsze, będą mogły uczestniczyć w zajęciach zaproponowanych przez ośrodek w Zaborowie. Projekt będzie się opierał na różnych treściach i formach uczenia się społeczności lokalnej – od zajęć praktycznych, warsztatowych, wykładowych, po wyjazdy do kina, czy teatru. Realizacja przedsięwzięcia pozwoli na spotkanie z nauką, sztuką, teatrem i filmem.

Nie są to jedyne propozycje dedykowane mieszkańcom w najbliższej przyszłości. Dla najmłodszych powstanie kolejna, czwarta już w skali gminy placówka w Strzelcach Małych, to nowo tworzone żłobek i przedszkole.

Remont drogi Włoszyn - Zaborów

Zarząd Dróg Powiatowych w Brzesku otrzymał dofinansowanie na przebudowę drogi powiatowej Szczurowa - Zaborów - Żelichów. Planowany remont obejmuje ciąg 5,2 km. Modernizacja przedmiotowego odcinka pozwoli na znaczną poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego. Pomoc finansowa w wysokości 75% pochodzi ze środków Funduszu Dróg Samorządowych. Pozostałe koszty pokryte zostaną z budżetu powiatu brzeskiego oraz Gminy Szczurowa. Rozpoczęcie robót planowane jest w czerwcu br.

Remont dróg dzięki dofinansowaniu z Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych

Gmina Szczurowa pozyskała dofinansowanie na wykonanie remontów dróg dojazdowych do pól. Modernizacji poddane zostaną dwa odcinki. Realizacja przedmiotowych zadań możliwa jest dzięki dofinansowaniu ze środków Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych w wysokości 190 765 zł, które stanowią 50% całkowitej wartości robót.

Wytyczenie i oznakowanie szlaków turystycznych i rekreacyjnych dzięki unijnemu wsparciu



W ramach programu partnerskiego na terenie naszej gminy zostaną wytyczone i oznakowane szlaki turystyczne i rekreacyjne na odcinku ponad 18 km. Projekt zakłada także utworzenie dwóch punktów obsługi rowerzystów w Uściu Solnym oraz w Niedzieliskach, które wyposażone zostaną m.in. w altany, stojaki dla rowerów, zestaw do naprawy rowerów oraz małą architekturę.

Realizacja zadania przewiduje także działania promocyjne długodystansowej trasy rowerowej oraz regionów, przez które przebiega. W ramach promocji prezentowane są obszary cenne przyrodniczo, atrakcje krajoznawcze, obszary wiejskie, kuchnia regionalna i turystyka aktywna, miejsca noclegowe, wypożyczalnie. Działania reklamowe prowadzone są m.in. poprzez stworzenie portalu internetowego, wydanie map, przewodników turystycznych, ulotek, tablic informacyjnych, czy utworzenie programów i aplikacji mobilnych.

Rozbudowa infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej w regionie pozwoli na zwiększenie dostępności atrakcji przyrodniczych i kulturowych, które bez wątpienia są jednymi z jego największych zalet.

Wykorzystując ten potencjał planuje się lokalizację obiektów służących obsłudze ruchu turystycznego w atrakcyjnych miejscach subregionu. Realizacja projektu ma także na celu aktywizację lokalnych przedsiębiorców świadczących usługi w sektorze turystycznym, poprzez zwiększenie liczby turystów uprawiających turystykę rowerową.

Planowane szlaki zostaną połączone z małopolskimi odcinkami międzynarodowych tras rowerowych EuroVelo. Projekt współfinansowany jest w 65% ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego na lata 2014 - 2020.

Remont w szkole w Uściu Solnym

W Zespole Szkolno - Przedszkolnym w Uściu Solnym przeprowadzone zostaną prace remontowe w postaci dostosowania budynku do wymogów przeciwpożarowych. W ramach I etapu prac wykonano sieć wodociągową z hydrantami, a obecnie zakres robót obejmuje zabezpieczenie klatki schodowej poprzez montaż nowej stolarki okiennej i drzwiowej o odporności ogniowej, wykonanie kanału napowietrzającego, montaż centralek oddymiania oraz przewodów i osprzętu dla instalacji oddymiającej. Wykonawcą prac jest Firma Ogólnobudowlana BIL-BUD Dariusz Bilski z Rzuchowej. Koszt przewidzianych prac remontowych wynosi 149 449,69 zł.



Budynek Zespołu Szkolno - Przedszkolnego w Uściu Solnym

Gmina Szczurowa uczestnikiem projektu „Standardy obsługi inwestora w Małopolsce”



Gmina Szczurowa zakwalifikowała się do udziału w projekcie, którego celem jest podniesienie jakości świadczonych usług na rzecz przedsiębiorców zainteresowanych działalnością na terenie naszej gminy.

Projekt prowadzony będzie przez Województwo Małopolskie oraz Krakowski Park Technologiczny. Projekt zakłada wypracowanie i wdrożenie jednolitych standardów obsługi przedsiębiorców na szczeblu samorządowym w oparciu o wzorce Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu. Najważniejszym efektem standaryzacji będzie lepsza, sprawniejsza i bardziej profesjonalna obsługa podmiotów zainteresowanych inwestowaniem w gminie/powiecie, przygotowanie szeroko rozumianej oferty inwestycyjnej, budowanie pozytywnego wizerunku

lokalnego samorządu i promocja gmin/powiatów jako miejsc do lokowania inwestycji. Efektem działań ma być wzrost przedsiębiorczości, napływ nowych inwestycji, a w rezultacie rozwój gospodarczy.

Wdrożone mają zostać rozwiązania i strategie ułatwiające przyjmowanie nowych inwestorów i ułatwiające zapoznanie się z przepisami, planami zagospodarowania przestrzennego oraz możliwościami realizacji przedsięwzięć.

Działania są częścią szerszego projektu pn. „Wysokiej jakości usługi administracyjne”, realizowanego w całej Polsce przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Miał on już swój pilotaż w województwie warmińsko - mazurskim.

Szkolenia będą w całości finansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój na lata 2014 - 2020.

#UszyjMaseczkę

Trwająca od niemalże początku roku epidemia wirusa COVID-19 wpłynęła na nas wszystkich, zmieniając otaczającą nas rzeczywistość i zmuszając nas (w większym lub mniejszym stopniu) do zmiany swojego życia. Kiedy rozporządzenie ministra zdrowia wprowadziło obowiązek zakrywania nosa i ust w miejscach publicznych, a maseczki stały się towarem trudno dostępnym i przede wszystkim drogim z pomocą przyszli mieszkańcy naszej gminy. Kilkanaście Pań, które charytatywnie szyły maseczki przez prawie 2 miesiące, prywatni darczyńcy, oraz inicjator całej akcji Pan Zbigniew Moskal Wójt Gminy Szczurowa stworzyli świetnie działający zespół. W wyniku tej współpracy powstało prawie 6 tysięcy masek, które trafiły głównie do najbardziej potrzebujących mieszkańców naszej gminy, ale także do: szpitali, karetok pogotowia, ośrodków zdrowia, strażaków oraz policjantów. #UszyjMaseczkę to kolejny dowód na to, że w trudnych chwilach możemy liczyć na siebie nawzajem, a naszą lokalną społeczność zamieszkuje mnóstwo ludzi o złotych sercach. Dziękujemy!

Szymon Witek



Akcja #GaszynChallenge – wspieramy potrzebujących



Akcja #GaszynChallenge powstała z inicjatywy pewnego strażaka pochodzącego z tytułowej wsi Gaszyn. Wszystko po to, aby pomóc choremu na rdzeniowy zanik mięśni Wojtusio-wi. Wyzwanie polegające na zrobieniu 10 pompek i wpłaceniu pieniędzy na zbiórkę dla chorego dziecka, błyskawicznie roz-przestrzeniło się w Internecie. W ciągu kilku tygodni udało się zbierać kwotę ponad 9 milionów złotych. W akcję #Gaszyn-Challenge oprócz strażaków, włączyli się: policjanci, pracow-nicy służby zdrowia, członkowie stowarzyszeń oraz urzędnicy.



W Szczurowej wyzwanie podjął Wójt Gminy – Zbigniew Moskal, który wraz z pracownikami urzędu oraz podległych mu jednostek, w czwartek 18 czerwca przed Pałacem Kępiń-skich, „pompował” dla chorej na SMA Tosi. Film z całego wy-darzenia został umieszczony na Fan page’u gminy Szczurowa na Facebook’u (zachęcamy gorąco do obejrzenia materiału).



Po wykonanym zadaniu, Wójt Zbigniew Moskal nominował kolejno: Marszałka Województwa Małopolskiego - Witolda Kozłowskiego, Członków Zarządu Województwa Małopol-skiego tj. Martę Malec-Lech oraz Łukasza Smółkę, Tomasza Urynowicza i Edwarda Czesaka. Wyzwanie trafiło również do klubów sportowych z terenu gminy Szczurowa: Rylovii-Rylo-wa, Korony Niedzieliska, LKS Wiślanie Wola Przemyskowska oraz Bizona Szczurowa.

Szymon Witek

Z wizytą na setnych urodzinach Pani Genowefy Krupy – seniorki ze Strzelec Wielkich

14 maja mieszkanka Strzelec Wielkich – Pani Genowefa Krupa obchodziła wspaniały jubileusz setnej rocznicy urodzin. Z okazji tak niezwyklej rocznicy, Wójt Gminy Szczurowa – Zbigniew Moskal, przekazał na ręce dostojnej Jubilatki bukiet stu biało-czerwonych róż oraz książkę o życiu św. Jana Pawła II, co ciekawe rówieśnika Pani Genowefy - młodszego od Niej zaledwie o cztery dni. Jubilatka została uhonorowana również listem gratulacyjnym od Premiera Mateusza Morawieckiego oraz Wojewody Małopolskiego – Piotra Ćwika. Urodziny Pani Genowefy były zarazem wyjątkową okazją do rozmowy i wysłuchania niezwykle barwnych opowieści z życia Jubilatki.



DZIECIŃSTWO I MŁODZIEŃCZE LATA

Pani Genowefa, z domu Cierniak, przysła na świat 14 maja 1920 r. w Przyborowie gdzie znajdował się Jej rodzinny dom. Była najstarszą z ośmiorga rodzeństwa, z którego aż czwórka zmarła jako niemowlęta tuż po narodzinach. Jej rodzice żyli skromnie, lecz nie narzekali na swój los. W wieku 12 lat te-

goroczna Jubilatka zamieszkała w Rudach Rysiu u swej babci, gdzie spędziła 2 lata, aż do jej śmierci. To właśnie tam Pani Genowefa poznała czym jest życie i praca w gospodarstwie, gdzie opiekowała się rolą i gospodarczymi zwierzętami. Jak podkreśla, mimo panującej wokoło biedy, nikt głośno nie skarżył się na panujące warunki, a ludzie potrafili być dla siebie uprzejmi. Pani Genowefa z uśmiechem na twarzy wspomina przysiępiewki miejscowych chłopców:

- „Przyborów wieś piękna, ścielą się ulice, Panny jak z obrazka, chłopcy jak szlachcice. Panny jak różyczki, choć się nie malują, chłopcy jak szlachcice, choć ciężko pracują”.

Młodość Pani Genowefy wypełniała ciężka praca i codzienne obowiązki. Już w wieku 14 lat została wysłana jako pomoc do gospodarstwa znajomych rodziców w Borzęcinie. Kolejnymi miejscami do których trafiła młoda Gienia były dwory w Tarnowie-Mościcach, w świętokrzyskich Drożejowicach, Kazimierzy Wielkiej oraz Radziemicach. To właśnie w tym ostatnim miejscu sezonowej pracy Panią Genowefę zastał wybuch II wojny światowej.

WOJENNA ZAWIERUCHA

Pani Genowefa bardzo dobrze pamięta pierwsze wojenne dni: - „Wróciłam do domu, a tu dookoła wojna ! Tak strzelano strasznie, bałam się co z nami będzie. W tym czasie u nas w domu przez miesiąc przebywało dwóch Niemców – uczciwych ludzi, robotników. Ostrzegali naszą rodzinę przed SS-manami, to byli bardzo źli ludzie Ci SS-mani, zabijali wszystkich. Musieliśmy bardzo uważać, zwłaszcza na łapanki Polaków, których wysyłano na roboty do Niemiec. Wiele razy ukrywałyśmy się z kuzynką przed nimi w lesie, czekając aż do rana, by bezpiecznie wrócić do domu. Wszyscy ludzie dookoła bardzo się bali. Któregoś dnia na pobliskie pastwisko spadła bomba, aż powypadały okna i drzwi z futryn ! Na szczęście nikt nie zginął w tym wybuchu... Tu w okolicy ludzie kopali bunkry, przydały się bardzo gdy pojawili się Rosjanie i dochodziło do strzelanin z Niemcami. My w tych bunkrach razem ze wszystkimi sąsiadami byliśmy tak schowani, przykryci sianem, że tylko jednym otworem dochodziło do nas powietrze. Mogliśmy wyjść dopiero gdy strzelanina ustała, lecz za chwilę rozpoczynała się na nowo”- wspomina.

Pani Genowefa ma w pamięci również dramatyczną groźbę egzekucji, która zawisła nad mieszkańcami Borzęcina, którzy sprzeciwili się niemieckiemu okupantowi. W odwecie miejscowi zostali przymuszeni do kopania szerokiego wąwozu, nad którym miała dokonać się ich eksterminacja. Nieludzkie plany Niemców pokrzyżowali Rosjanie, którzy wkroczyli na miejscowe ziemie, wypierając z nich poprzedniego okupanta. Jak najazd Rosjan wspomina Pani Genowefa ?

- „Matko Boża, Rosjanie łapali i gwałcili dziewczyny, byli jeszcze gorsi niż Niemcy ! Zapamiętałam, że w naszym sąsiedztwie chwilę przed ich przybyciem urządzono świnioobicie, po którym

pozostało sporo słońny. Rosjanie to byli ludzie bez kultury, łapali tą słońną palcami i nie chcieli do tego żadnego widelca. Pytali nas „czy do Berlina stąd daleko?” nasz Tatuś odpowiadał, że to już bardzo blisko, ledwie 200 kilometrów, co sprawiało, że przyspieszali kroku”.

POWOJENNA RZECZYWISTOŚĆ

Pani Genowefa wspomina o wielkim głodzie, który nasilił się po zakończeniu działań wojennych, kiedy mogła wrócić do dawnych sezonowych prac w pobliskich dworach. Za sprawą zatrudnienia w tamtejszych kuchniach, Pani Genowefa mogła rozwijać swoje kuchenne umiejętności. Jak wspomina po latach ze śmiechem, potrafiła rozdać posiłki wszystkim, poza samej sobą, dla której jedzenia często brakowało. Ta szczerą dobroduszość wracała do Pani Genowefy ze zdwojoną siłą, gdy koleżanki z pracy składały się, by Pani Genowefa mogła również dostać swoją porcję, na równo z innymi. Ze szczególnym sentymentem Jubilatka wspomina pracę w dworze w Pławowicach u hrabiego Hieronima Morstina, który pozwalał wszystkim zatrudnionym w gospodarstwie kobietom na udział w nabożeństwach różańcowych i majówkach, samemu uczestnicząc w modlitwach wraz z rodziną.



NA TERENIE GMINY SZCZUROWA

W roku 1951 pani Genowefa wyszła za mąż i zamieszkała w Strzelcach Wielkich w gminie Szczurowa, gdzie mieszka do dziś. Swego męża wspomina z ogromnym sentymentem, niestety nie było jej dane nacieszyć się długo Jego obecnością. Józef Krupa, zmarł w wieku ledwie 38 lat zostawiając Panią Genowefę z czwórką dzieci – trzema synami oraz córką. Przed-

wczesna utrata ukochanego męża spowodowała, że w tamtych trudnych czasach obowiązek wychowania i utrzymania czwórki dzieci spoczął wyłącznie na niej. Silny charakter, pogoda ducha i wielka pokora sprawiły, że Pani Genowefa dzielnie stawiała czoła wszelkim przeciwnościom losu. Przez lata dalej ciężko pracowała w gospodarstwie, dając się poznać mieszkańcom Strzelec Wielkich jako pomocna i uczynna sąsiadka. Pełniła również funkcję zelatorki grup Żywego różańca, towarzysząc zmarłym z sąsiednich domów w ich ostatniej drodze. Służyła też pomocą w kuchni podczas miejscowych imprez i uroczystości. Szczególną rolę w życiu Pani Genowefy odgrywa wiara i modlitwa. Do dziś Pani Genowefa nie zostaje się z różańcem. Z wielkim sentymentem wspomina wybór na Stolicę Piotrową Jana Pawła II:

- „*Jak się cieszyłam jak te dzwony zaczęły bić, bo Wojtyła został papieżem! Wszyscy ludzie w okolicy bardzo się cieszyli i ja również. Pamiętam jego wizytę w Szczepanowie z czasów, gdy był jeszcze biskupem i ja go wtedy tam widziałam podczas odwiedzin w parafii Św. Stanisława. Gdy został papieżem oglądaliśmy go wraz z teściem na tarnowskich Błoniach, dobrze pamiętam jak pięknie wtedy przemawiał do tłumów*”.

Dziś Pani Genowefa cieszy się dobrym zdrowiem, a dobry humor ani na moment jej nie opuszcza. Ma sześcioro wnuków i ośmioro prawnuków, których powierza w codziennych modlitwach. Mimo ukończonych stu lat, posiada niesamowitą wręcz pamięć. Na dowód tych słów, Jubilatka ze wzruszeniem wyrecytowała z pamięci wiersz, którego uczyła się w szkole podstawowej jako mała dziewczynka:

„*Rzucam ziarno w imię Boże,
A Ty je błogosław Panie.
Niech szeroko, jakby morze,
Zapanuje kłos na lanie.
Spójrz litośnie na nas z nieba –
Wesprzyj nas wszechmocną dłonią,
Niech nie braknie ludziom chleba,
Niech nie będzie nigdy głodu !”*

Nie zabrakło również piosenki, którą potrafiła zaśpiewać jednym tchem:

„*Milknie, cichnie ptaszków śpiew,
Las otrząsa liście z drzew,
Żegna ptaszek las i gaj,
Bo w daleki leci kraj !
Kochało ptaszę, te pola nasze,
Małym serduszkim kochało las,
Ale nie może zostać w tej porze,
Bo taki smutny czas....ZIMA !!!”*

Pani Genowefie z okazji tak wspaniałego i doniosłego jubileuszu życzymy kolejnych stu lat w zdrowiu, pogodzie ducha i skromności, którą tak nas ujęła podczas długiej, wspólnej rozmowy.

Wywiad: Sebastian Marcisz i Mateusz Michalski
Redakcja wywiadu: Sebastian Marcisz

„WŁASNA FIRMA, wiele możliwości..” tylko za pośrednictwem Nadwiślańskiej Grupy Działania „E.O.CENOMA” – kolejny wywiad z przedsiębiorcą z Gminy Szczurowa

Nadwiślańska Grupa Działania „E.O.CENOMA” przeprowadziła nabory na rozwój działalności gospodarczej w 2018 roku. Jednym z Beneficjentów była Firma Produkcyjno-Usługowo-Handlowa SWORNOWSKI mająca siedzibę na terenie Gminy Szczurowa. W 2020 roku firma złożyła wniosek o płatność końcową do Urzędu Marszałkowskiego. Postanowiliśmy zapytać Pana Marcina Swornowskiego; właściciela firmy jak przebiegała realizacja Jego projektu oraz co sądzi o dofinansowaniach w ramach PROW 2014-2020.

LGD: W naborze ogłoszonym przez LGD Pana wniosek uzyskał dofinansowanie w ramach rozwijania działalności gospodarczej. Na czym polegał Pana projekt?

Projekt pn. „Rozwój działalności gospodarczej Firmy Produkcyjno-Usługowo-Handlowej SWORNOWSKI polegał na rozwoju działalności gospodarczej w obszarze wdrożenia nowych usług związanych z obróbką profili metalowych poprzez zakup nowych urządzeń oraz utworzenie miejsca pracy. Operacja pozwoliła na zwiększenie potencjału Firmy oraz uzyskanie przewagi konkurencyjnej.

LGD: Wiemy że Pana wniosek został rozliczony. Czy udało się Panu uzyskać refundację?

Tak, udało się uzyskać refundację.

LGD: Czy jako przedsiębiorca, uważa Pan że środki w ramach PROW 2014-2020 mogą mieć istotne znaczenie w rozwijaniu przedsiębiorstw na obszarach wiejskich?

Oczywiście. Środki w ramach PROW 2014-2020 z pewnością pozwolą zapewnić zrównoważony i wielofunkcyjny rozwój poprzez racjonalne wykorzystanie instrumentów, ułatwią transfer wiedzy i innowacyjności oraz poprawią konkurencyjność na danym obszarze. Dzięki środkom uzyskanym w ramach PROW 2014-2020 przed-



fot. źródło: Zbiór prywatny P. Marcin Swornowski

siębiorstwo może zakupić nowy sprzęt, utworzyć nowe miejsca pracy lub zorganizować szkolenia dla zatrudnionych pracowników oraz zbudować i rozpowszechnić swoją markę na rynku.

LGD: Czy dostrzega Pan jakieś słabe punkty programu, które w następnym okresie programowania powinny zostać usprawnione?

Wadą są długie procedury oceny wniosków. Jest to zbyt długi okres czasu począwszy od wstępnego naboru aż do rozpatrzenia wniosku. Przy tak dużej niepewności i zmieniających się warunkach rynkowych trudno jest rozplanować racjonalnie projekt.

LGD: Czy zachęciłby Pan potencjalnych Beneficjentów w tym przedsiębiorców Gminy Szczurowa do składania wniosków w kolejnych naborach?

Oczywiście, mimo napotkanych trudności dofinansowanie jest szansą dla przedsiębiorstwa na rozwój i umocnienie pozycji na rynku.

LGD: Bardzo dziękuję za udzielenie wywiadu i za poświęcony czas.

W drugiej połowie roku 2020 Nadwiślańska Grupa Działania „E.O.CENOMA” planuje przeprowadzić kolejne nabory na podejmowanie i rozwój działalności gospodarczej. Będą to już prawdopodobnie ostatnie nabory w tym okresie programowania w ramach PROW 2014-2020. Może to być ostatnia szansa na realizację planów i marzeń. Serdecznie zachęcamy do udziału w naborach! Szczegóły na Naszej stronie internetowej oraz na Naszym Facebooku.

Rozmawiała Gabriela Drabik
Biuro LGD



„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie”.

Artykuł współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach działania Wsparcie dla rozwoju lokalnego w ramach inicjatywy LEADER Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020. Instytucja Zarządzająca PROW 2014-2020. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z okazji 100. rocznicy urodzin Karola Wojtyły zapraszamy do obejrzenia wystawy plenerowej pn. „Jan Paweł II. Narodziny”, która znajduje się na rynku w Szczurowej.

JP2

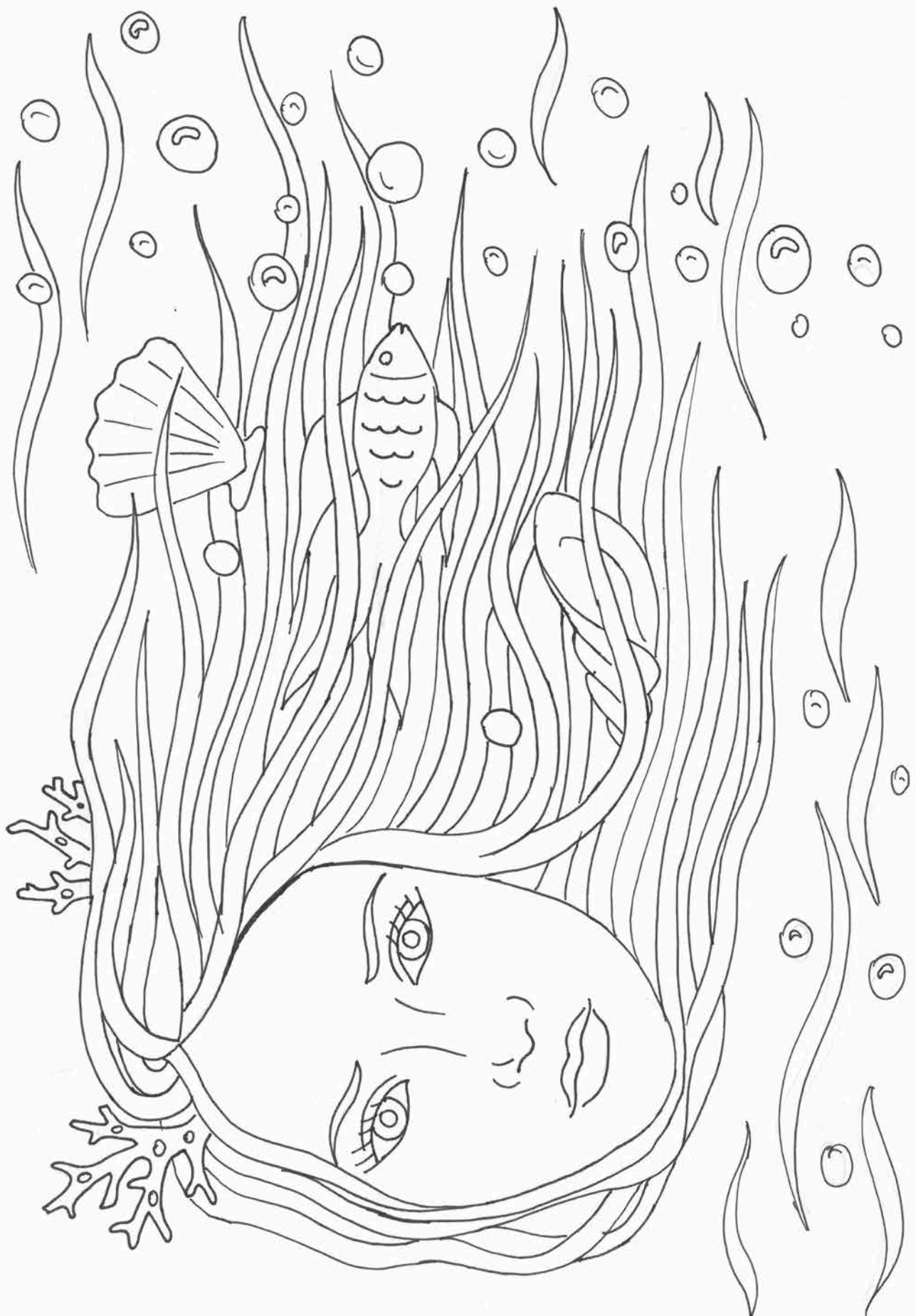
FOT. PAP.

„Uczyń z życia arcydzieło”

100. URODZINY
KAROLA WOJTYŁY

1920
2020





Justyna Mączka

KOCHAM CIĘ MAMO...

„Chciałbym w tym dniu powiedzieć jakieś ciepłe słowo...

Jakąś wyrazić myśl wspaniałą...

Ale pragnienie owo tak jakoś trudno ubrać w odpowiednie słowo, więc powiem prosto i szczerze: Kocham Cię Mamo...”

26 maja obchodziliśmy bardzo ważne, rodzinne święto – Dzień Matki. Ten jeden dzień w roku, w szczególny sposób, poświęcony jest wszystkim Mamom – tym młodym i uśmiechniętym, tym ze srebrnymi nitkami w koku i tym przygarbionym od codziennych kłopotów. Bo przecież każda Matka stoi przy nas zawsze jednakowo dobra, kochająca i pragnąca byśmy my – Jej dzieci byli dobrymi ludźmi.

Z okazji tego święta uczniowie Szkoły Podstawowej w Uściu Solnym, z uwagi na ograniczenia epidemiologiczne, przygotowali dla swoich Mam życzenia w nietypowej formie. Była to prezentacja multimedialna, w której dzieci pokazały swoje umiejętności recytatorskie, wokalne i muzyczne. Rodzice mogli ją obejrzeć na szkolnej stronie internetowej.

Dla wszystkich Mam - wszystkiego najlepszego!

Urszula Mądryk
ZSP Uście Solne



„MŁODZI OBIECUJĄ PAMIĘTAĆ! – KATYŃ 1940” - MINI PROJEKT HISTORYCZNY. KU PAMIĘCI OFIAR ZBRODNI KATYŃSKIEJ...

Wiosną 1940 roku, dokładnie 80 lat temu, funkcjonariusze sowieckiego NKWD wymordowali prawie 22 tys. polskich jeńców wojennych w Katyniu, Charkowie i Kalininie (Twerze). Byli to wspaniali, polscy patrioci: żołnierze Wojska Polskiego, przedstawiciele polskiej inteligencji oraz funkcjonariusze Policji Państwowej, Korpusu Ochrony Pogranicza, Straży Granicznej i Służby Więziennej.

Prawda o ludobójstwie w Katyniu była utrzymywana aż do 1990 r. w zupełnej tajemnicy przez Rosjan, którzy odpowiedzialność za to straszne morderstwo przypisywali Niemcom. Dziś, choć o zbrodni katyńskiej wiemy zdecydowanie więcej, to przywracanie pamięci i godne upamiętnianie jej ofiar wymaga jeszcze wiele pracy. Naszym obowiązkiem jest troska, by przyszłe pokolenia nigdy nie zapomniały o Polakach, których życie zostało tak nagle i tragicznie przerwane...

W związku z bardzo trudną sytuacją, zarówno w naszym kraju jak i całym świecie, która była spowodowana pandemią koronawirusa i niemożnością bezpośredniego upamiętnienia rocznicy w gronie społeczności szkolnej, Klub Historyczny Contra Spem Spero zorganizował mini – konkurs historyczny, którego adresatem byli uczniowie ze Szkoły Podstawowej im. mjr Henryka Sucharskiego w Woli



I miejsce: Alicja Kuliszewska i Radosław Kuliszewski.
Szkoła Podstawowa im. Władysława Jagiełły w Zaborowie.



II miejsce: Julia Wojnicka.
Szkoła Podstawowa im. Władysława Jagiełły w Zaborowie.



III miejsce: Julia Adamska. Szkoła Podstawowa im. Kazimierza Wielkiego w Uściu Solnym.

Przemyskowskiej, Szkoły Podstawowej im. Władysława Jagiełły w Zaborowie oraz Szkoły Podstawowej im. Kazimierza Wielkiego w Uściu Solnym. Celem konkursu było symboliczne upamiętnienie 80 – rocznicy zbrodni katyńskiej, a także złożenie hołdu zamordowanym przez Sowieców Rodakom. Bo najważniejsza jest pamięć, a pamięć najmłodszych jest bezcenna...

Zadaniem konkursowym było przygotowanie tematycznego plakatu z konkursowym hasłem i wykonanie zdjęcia. Składamy ogromne podziękowania wszystkim uczniom, którzy tak wspólnie włączyli się w upamiętnienie tej jakże ważnej dla naszej Ojczyzny rocznicy. Dziękujemy także rodzinom naszych wyjątkowych uczestników, którzy często wspierali ich pracę i motywowali do udziału w konkursie.

W związku z tym, że temat konkursu był bardzo ważny, a także chcąc szczerze docenić wszystkich uczniów, którzy pokazali, że nie zapominają o tragicznie zamordowanych Polakach, postanowiono przyznać miejsca od I do IV, a wszystkich pozostałych uczestników nagrodzić wyróżnieniem.

WYNIKI:

I miejsce:

Alicja Kuliszewska (klasa V) i Radosław Kuliszewski (klasa VI) – Szkoła Podstawowa im. Władysława Jagiełły w Zaborowie.

II miejsce:

Julia Wojnicka (klasa V) – Szkoła Podstawowa im. Władysława Jagiełły w Zaborowie.



III miejsce: Maja Adamska Szkoła Podstawowa im. Kazimierza Wielkiego w Uściu Solnym.

III miejsce (ex aequo):

Julia Adamska (klasa VI) – Szkoła Podstawowa im. Kazimierza Wielkiego w Uściu Solnym.

Maja Adamska (klasa V) – Szkoła Podstawowa im. Kazimierza Wielkiego w Uściu Solnym.

IV miejsce:

Sebastian Dulęba (klasa IV) – Szkoła Podstawowa im. Władysława Jagiełły w Zaborowie.

WYRÓŻNIENIA:

Magdalena Biś (klasa VII) – Szkoła Podstawowa im. mjr Henryka Sucharskiego w Woli Przemyskiej, Natalia Biś (klasa VII) – Szkoła Podstawowa im. mjr Henryka Sucharskiego w Woli Przemyskiej, Justyna Biś (klasa V) – Szkoła Podstawowa im. mjr Henryka Sucharskiego w Woli Przemyskiej, Hubert Chyłka (klasa VIII) i Michał Chyłka (klasa IV) – Szkoła Podstawowa im. mjr Henryka Sucharskiego w Woli Przemyskiej, Izabela Janeczek (klasa VI) – Szkoła Podstawowa im. mjr Henryka Sucharskiego w Woli Przemyskiej, Paulina Śliwińska (klasa VI) – Szkoła Podstawowa im. mjr Henryka Sucharskiego w Woli Przemyskiej,

Anna Plebańczyk (klasa VIII) – Szkoła Podstawowa im. Kazimierza Wielkiego w Uściu Solnym, Olivier Moroński (klasa V) – Szkoła Podstawowa im. Kazimierza Wielkiego w Uściu Solnym, Gabriela Gajos (klasa VI) – Szkoła Podstawowa im. Kazimierza Wielkiego w Uściu Solnym,

Natalia Ćwikła (klasa V) – Szkoła Podstawowa im. Władysława Jagiełły w Zaborowie, Jakub Ćwikła (klasa VII) – Szkoła Podstawowa im. Władysława Jagiełły w Zaborowie, Mateusz Beresiński (klasa VI) i Oliwia Beresińska (klasa VII) – Szkoła Podstawowa im. Władysława Jagiełły w Zaborowie.



Mateusz Michalski

IV miejsce: Sebastian Dulęba.
Szkoła Podstawowa im. Władysława Jagiełły w Zaborowie.

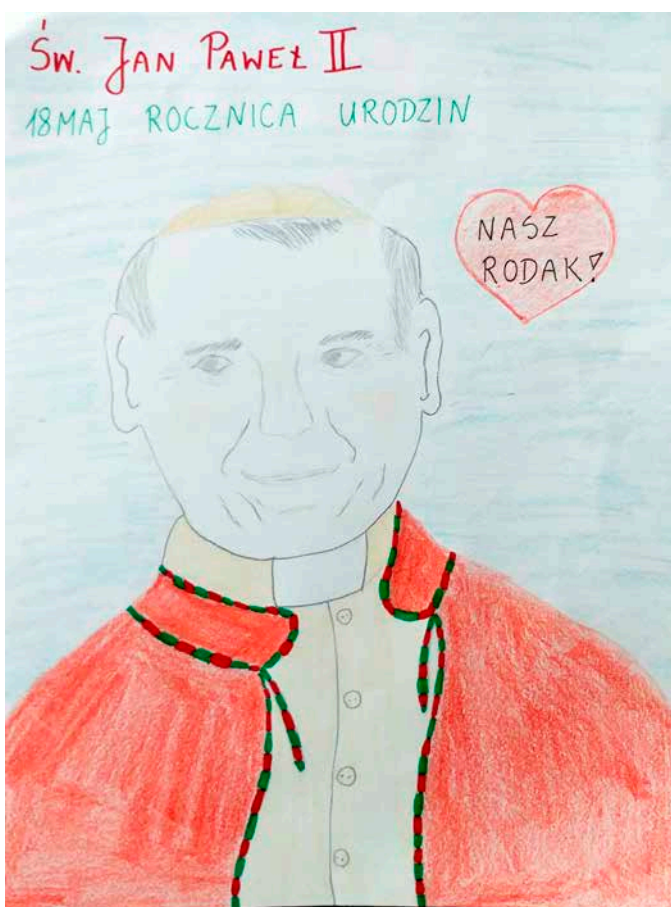
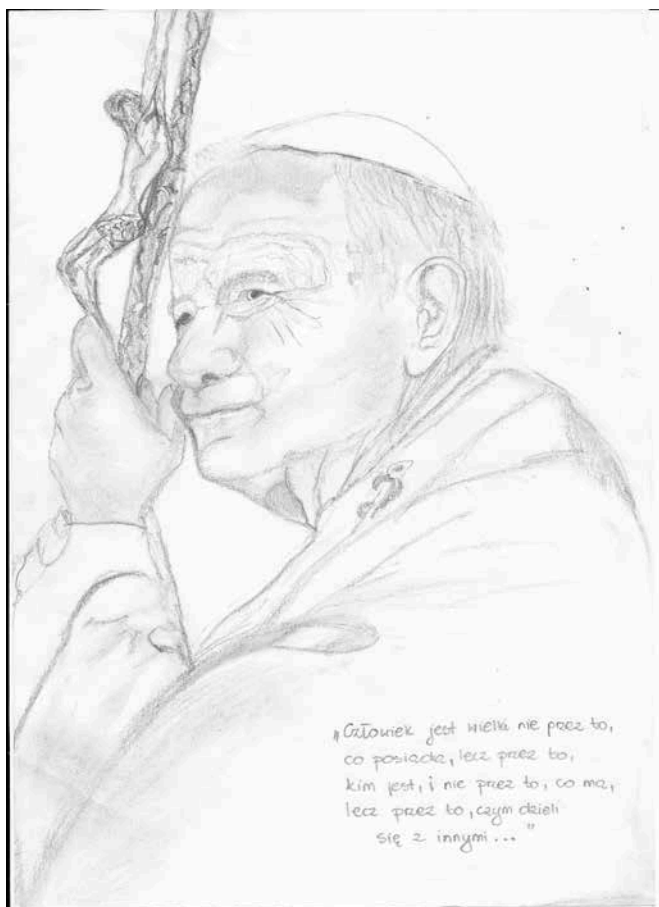
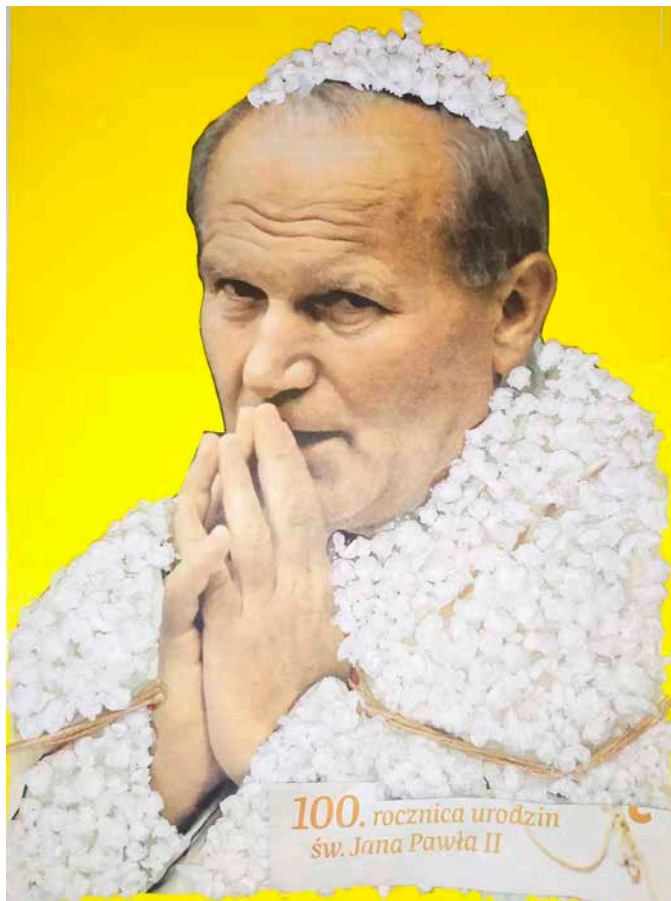
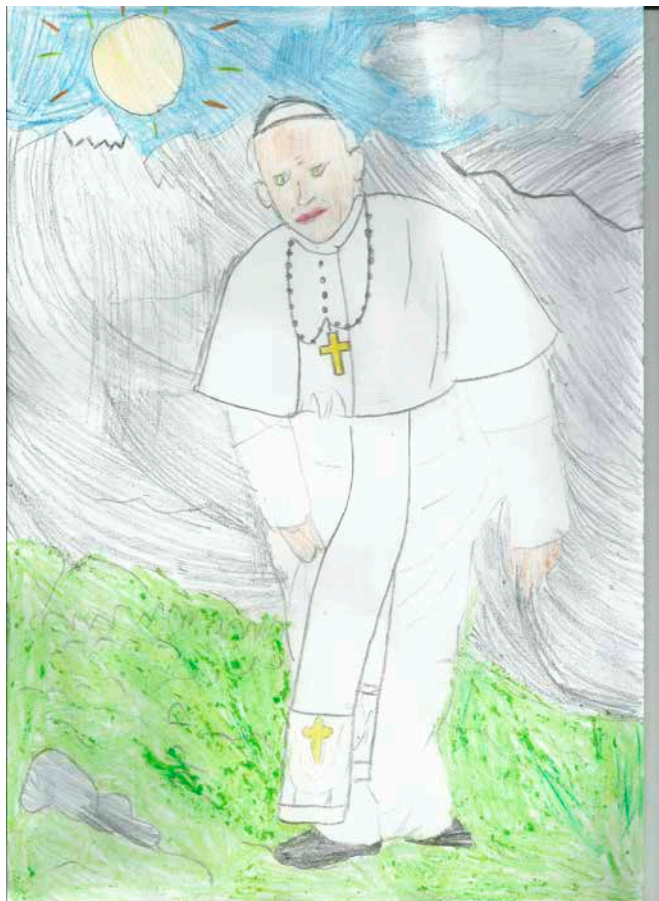
Postać Jana Pawła II widziana oczami dzieci ze Szkoły Podstawowej w Uściu Solnym

18 maja minęło 100 lat od narodzin Karola Wojtyły, późniejszego papieża Jana Pawła II. Urodził się w Wadowicach. Tam spędził dzieciństwo i młodość. Tam też przeżył stratę matki i brata. Kolejnym etapem życia był Kraków, do którego przeprowadził się wraz z ojcem, by podjąć studia. Trudnym doświadczeniem życiowym był wybuch II wojny światowej. Ciężka praca, nauka w konspiracji, grono nauczycieli i przyjaciół kształtowało jego człowieczeństwo. Wtedy także narodziła się decyzja, by zostać kapłanem. Obdarzony niezwykłym talentem, zdolnościami, ale i wrażliwością na drugiego człowieka dorastał do tego, by poprzez kolejne szczeble kościelnej hierarchii stanąć wreszcie na czele Kościoła, jako papież Jan Paweł II.

Papież niezłomny, wybitny, papież pokoju, przyjaciel dzieci, otwarty na młodych, intelektualista, człowiek modlitwy... Ileż można by było wymieniać określeń charakteryzujących jego bogatą osobowość.

Dzieci ze Szkoły Podstawowej w Uściu Solnym znają i kochają tego Wielkiego Polaka. W setną rocznicę urodzin przedstawiły postać papieża Jana Pawła II widzianą ich oczami w formie artystycznej. Wykonane prace plastyczne są tego wyrazem. W ten sposób chciały uczcić setną rocznicę Jego narodzin.

s. Ewa Miśtak



Szkoła Podstawowa im. Władysława Jagiełły w Zaborowie na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu



Dworek w Dołędze

W ostatnim czasie na placu przed szkołą, zainstalowana została pięknie wykonana w drewnie tablica, informująca o miejscu wyznaczenia obszaru chronionego krajobrazu. Publiczna Szkoła Podstawowa im. Władysława Jagiełły w Zaborowie wraz z otaczającym ją terenem, znajduje się w granicach Radłowsko-Wierzchosławickiego Obszaru Chronionego, który położony jest w zachodniej części Nadleśnictwa Dąbrowa Tarnowska na terenie części gmin Borzęcin, Radłów, Wierzchosławice, Wojnicz, Wietrzychowice i Szczurowa. Z gminy Szczurowa do obszaru chronionego krajobrazu należą tereny na wschód od drogi powiatowej, biegnącej od mostu na rzece Uswicy na Włoszynie, do Woli Przemyskiej - Natkowa, tj. wschodnia część Zaborowa i Woli Przemyskiej, cały obszar Pojawia i Dołęgi.



XIX - wieczna dzwonnica przy kościele w Zaborowie



Tablica informacyjna przy szkole w Zaborowie dot. obszaru chronionego krajobrazu

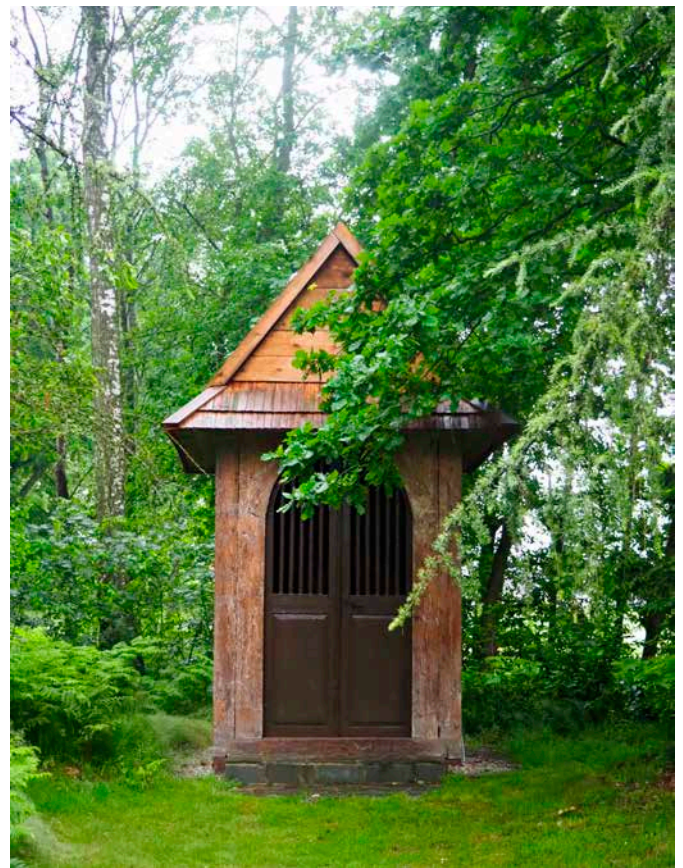
Zajmuje powierzchnię 20 336 ha, z czego prawie 40% stanowią lasy, śródleśne łąki, bagna, łągi, moczary i stawy. Dominuje tu kontynentalny bór mieszany i grąd subkontynentalny, bór sosnowy i łąg olszowy. Głównymi gatunkami są: sosna zwyczajna, dąb szypułkowy, brzoza brodawkowata, olsza czarna, grab zwyczajny, jesion wyniosły, świerk pospolity i modrzew. Do najbardziej charakterystycznych gatunków roślin należą: szafran spiski, widłak torfowy i rosziczka okrągłolistna. Do gatunków



Zabytkowy dwór w Zaborowie z XIX wieku

objętych całkowitą ochroną prawną, znajdujących się na terenie Radłowsko-Wierzchosławickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, należą: salwinia pływająca, wawrzynek wilczelyko, storczyk plamisty, gnidosz rozesłany, grąźel żółty, storczyk szerokolistny. Częściową ochroną objęte są: grzybień biały, konwalia majowa, kalina koralowa, kruszyna pospolita i bagno zwyczajne. Bogaty jest również świat zwierząt, a to ze względu na różnorodność środowisk bytowania. Faunę stanowią: sarna, jeleń, dzik, kuna leśna, gacek szary, jeż, zając szarak, bocian czarny, brodziec, bąk, myszółw, kuropatwa, bażant, jaszczurka zwinka, padalec, żmija zygzakowata, traszka, ropucha i inne.

Tereny te w części należące do gminy Szczurowa mają ciekawą i bogatą przyrodę, ale również historię. Na terenie Zaborowa można oglądać zabytkowy dwór, rokokowo-klasycystyczny z XIX wieku, należący do rodziny Dąbskich, a przed nim trzy dęby szypułkowe, będące pomnikami przyrody. Ciekawie prezentuje się kościół parafialny pod wezwaniem NMP i zabytkowa XIX-wieczna drewniana dzwonnica, znajdująca się na Małopolskim Szlaku Architektury Drewnianej. Na północ od kościoła, w stronę lasu, mieści się zabytkowy cmentarz, z centralnie umiejscowioną kaplicą właścicieli Dołęgi: Bratkowskich, Pikuzińskich, Gunterów, Wolskich, Tumidajskich oraz znanego pisarza, uczestnika Powstania Styczniowego, Ignacego „Sewera” Maciejowskiego. Obok kaplicy znajdują się nagrobki rodzin szlacheckich z Zaborowa: Radeckich, Zabłockich, Niedzielskich i Dąbskich oraz pierwszego kierownika Szkoły Powszechnej w Zaborowie, również powstańca z 1863 roku, Józefa Prelicha. We wschodniej części cmentarza wydzielona jest kwatery poległych w 1915 roku żołnierzy, którzy zginęli w czasie walk nad Dunajcem. W miejscowości Dołęga położony jest dworek przekazany przez ostatnią właścicielkę - Panią Jadwigę Tumidajską, na rzecz skarbu państwa, z przeznaczeniem na Muzeum Młodej Polski i Powstania Styczniowego. Wokół dworku rozciąga się park, można też zobaczyć historyczną kapliczkę, będącą świadkiem wydarzeń na przestrzeni wieków.



Zabytkowa kapliczka przy dworku w Dołędze

Radłowsko-Wierzchosławicki Obszar Chronionego Krajobrazu jest cennym i bogatym skupiskiem flory, fauny i dlatego należy go chronić, aby tak jak do tej pory zachować jego bioróżnorodność i niewielki stopień przekształcenia. By to utrzymać musimy edukować dzieci i młodzież. Z tą myślą w naszej szkole będą realizowane zajęcia z zakresu ekologii, biologii, geografii, przyrody i historii, które przybliżą tą tematykę.

Mieczysław Chabura
Dyrektor SP w Zaborowie

EDUKACJA W CZASACH PANDEMII

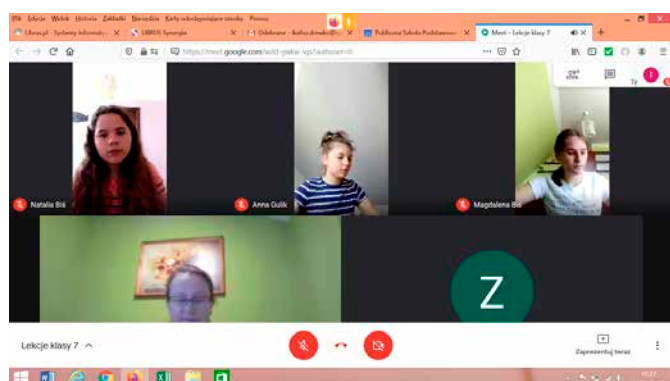
ZDALNE NAUCZANIE W WOLI PRZEMYKOWSKIEJ

Przerwanie stacjonarnej edukacji wywołane pandemią koronawirusa spowodowało, że jak najszybciej należało zorganizować dla uczniów nauczanie w trybie zdalnym. Dla wszystkich, zarówno dzieci, rodziców, jak i nauczycieli było to nowe doświadczenie i ogromne wyzwanie. W pierwszych tygodniach próbowaliśmy przetrwać ten czas w nadziei, że nie potrwa on długo.

W naszej szkole zdalne nauczanie rozpoczęło się 16 marca 2020 r., czyli jeszcze przed wejściem w życie rozporządzenia MEN. Dzień po zawieszeniu stacjonarnych zajęć zarejestrowaliśmy dzieci na platformie Eduelo.pl. Każde dziecko od razu otrzymało własny login, dzięki któremu mogło rozwiązywać udostępnione przez nauczycieli zadania. W nauczaniu na odległość bardzo pomógł nam również dziennik elektroniczny. Okazało się, że stał się on w tej nowej sytuacji niezbędny. Dzięki niemu mieliśmy stały kontakt z rodzicami i dziećmi. Mogliśmy przysyłać za jego pomocą linki do ćwiczeń powtórkowych. Przy pomocy modułu *Wiadomości* widzieliśmy, kto odczytał przesłane wiadomości. Tym samym mieliśmy potwierdzenie odbioru materiałów, list, linków i kart pracy. Na bieżąco przysyłaliśmy także zarządzenia dyrektora, nowe regulaminy i procedury. Bardzo pomocny okazał się również moduł *Ogłoszenia*, który pełnił funkcję szkolnej tablicy informacyjnej. Pomimo, że proces edukacji z dnia na dzień musiał zostać przeniesiony do wirtualnego świata, to należy zaznaczyć, że mogliśmy liczyć na zaangażowanie i chęć współpracy, zarówno ze strony uczniów jak i rodziców. Była to fundamentalna sprawa bez, której zdalne nauczanie nie mogłoby się udać.

20 marca uczestniczyliśmy w szkoleniu online *Nauczanie zdalne od podstaw*. Platformy do nauki online. W trakcie tego szkolenia poznaliśmy między innymi:

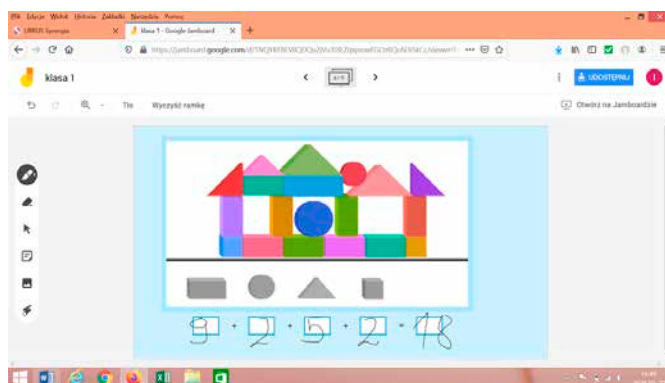
- Narzędzia Google w domenie G Suite od A do Z.
- Narzędzia TiK wspierające pracę projektową i nauczanie zdalne.



Lekcja online z języka polskiego w klasie VII.

Kiedy 25 marca okazało się, że nauczanie na odległość potrwa zdecydowanie dłużej, podjęliśmy decyzję, że należy pójść krok dalej. Zdawaliśmy sobie sprawę, że powinniśmy dołożyć wszelkich starań aby zapewnić uczniom poczucie bezpieczeństwa, stworzyć komfortowe warunki pracy, a także

podnieść jakość zdalnego nauczania. Zdecydowaliśmy się założyć dla szkoły konto G Suite. Dzięki niemu, każdy z nauczycieli otrzymał służbowy adres e-mail w bezpiecznej i szkolnej domenie. Pierwsze próby funkcjonowania tego rozwiązania dokonywała dyrekcja wraz z panią Joanną Kawiorską i Joanną Ozorką-Krawczyk. Dzięki ich zaangażowaniu udało się poznać możliwości Google G Suite i przeszkolić pozostałych nauczycieli ze szkoły, co miało miejsce na pierwszej, próbnej Radzie Pedagogicznej online. Ostatecznie zdecydowaliśmy, że będziemy spotykać się online w aplikacji MEET. Podjęliśmy też decyzję o założeniu dla wszystkich uczniów kont szkolnych, które porządkowały pracę i stworzyły bezpieczeństwo przesyłanych danych. Przy wykorzystaniu dziennika elektronicznego przesłaliśmy wiadomość do rodziców. Za pomocą formularza Google otrzymaliśmy zgody wszystkich rodziców na utworzenie kont dla uczniów w szkolnej domenie spwolaprzymykowska.pl.



Zajęcia online w klasie I. Aplikacja Google Jamboard.

Od tego momentu nasza przygoda z lekcjami online rozpoczęła się na dobre. Wszyscy pracownicy szkoły oraz uczniowie mogli wymieniać się bezpiecznie wiadomościami w dzienniku elektronicznym oraz przysyłać prace na szkolne e-maile. Mieliśmy też ustalony specjalny (zdalny) plan lekcji. W pierwszym tygodniu lekcje trwały tylko 15 minut – na próbę, aby zobaczyć jak z logowaniem na konto G Suite poradzą sobie uczniowie. Wszyscy próbowaliśmy sprostać tej sytuacji, jak tylko najlepiej potrafiliśmy. Okazało się, że w pierwszych lekcjach online uczestniczyli prawie wszyscy uczniowie. Dwóch nie miało komputera i dwóch nie poradziło sobie z samodzielnym założeniem konta Google. Na szczęście szybko udało nam się rozwiązać ten problem i uczniowie mogli dołączyć do zajęć online.

Dlaczego wybraliśmy G Suite? Konto to dawało nam wszystkim pewien poziom bezpieczeństwa. Na nasze wirtualne lekcje, w wirtualnych klasach mogły wejść tylko osoby zalogowane w szkolnej domenie. Nauczyciel od razu wiedział, kto jest na lekcji, a kogo nie ma. Osoby obce, nie zalogowane w domenie spwolaprzymykowska.pl, nie miały możliwości wejścia do „klasy”. Wszystkie linki do wirtualnych klas umieszczone zostały w kalendarzu Google i za jego pomocą zarówno uczniowie jak i nauczyciele jednym kliknięciem rozpoczynali pracę online. Warto podkreślić, że uczniowie bardzo polubili nasze spotka-

nia w sieci, dlatego w drugim tygodniu lekcje wydłużyliśmy do 20 min, a następnie do 30 min. Nasze lekcje rozpoczynały się o godz. 10:00. Dzień wcześniej uczniowie i ich rodzice otrzymywali wiadomość dotyczącą lekcji online, czyli temat i cele lekcji, krótką notatkę wprowadzającą do lekcji w postaci tekstu lub filmu – często nagranych samodzielnie przez nauczyciela oraz ewentualną pracę do wykonania. Lekcje online służyły do uzupełnienia materiału, do wyjaśnienia spraw najtrudniejszych, a także do merytorycznej dyskusji dotyczącej poszczególnych zagadnień.



Zajęcia z wychowawcą online w klasie VIII.

Ocena lekcji online dokonana przez uczniów była zdecydowanie pozytywna. Poza oczywistym aspektem związanym z podniesieniem jakości edukacji na odległość, niezwykle ważną była kwestia nawiązania lepszego i bardziej bezpośredniego kontaktu nauczyciela z uczniem, a także co ma ogromne znaczenie, stworzenie możliwości regularnych „spotkań” rówieśników z poszczególnych klas. Co prawda były to spotkania wirtualne, niemniej w okresie pandemii, było to wcale nie tak mało.

W imieniu całego grona pedagogicznego pragniemy złożyć serdeczne podziękowania dla rodziców i uczniów, którzy dołożyli wszelkich starań żeby ten trudny czas, którego wszyscy doświadczyliśmy, nie przełożył się również na zaległości w procesie nauczania. W naszej ocenie wspólna praca przyniosła powodzenie!

Iwona Kalisz – DREWKO
Dyrektor SP w Woli Przemyskiej.
Mateusz Michalski

PSP Zaborów - Wystawa fotograficzna: Kapliczki, krzyże i figury przydrożne Parafii Zaborów

Od lipca 2019 roku, w budynku szkoły można oglądać wystawę fotograficzną „Kapliczki, krzyże i figury przydrożne Parafii Zaborów”, przygotowaną przez uczniów, harcerzy i nauczycieli Szkoły Podstawowej w Zaborowie, z okazji jubileuszu 200 - lecia Parafii Zaborów.



Kapliczka szafkowa bł. Karoliny Kózka - powstała w roku 2011 z inicjatywy ks. proboszcza Piotra Ścipienta, na skrzyżowaniu drogi do Jadownik Mokrych.

Przydrożne kapliczki, krzyże i figury stanowią nie tylko ozdobę polskiego krajobrazu, ale są odbiciem artystycznych upodobań minionych pokoleń. W pięciu miejscowościach należących do Parafii Zaborów: Dołęga, Kwików, Księżę Kopacze, Pojawie i Zaborów jest ich ponad sześćdziesiąt. Świadczą o pobożności zamieszkującego tu ludu. Są to, jak ktoś powiedział „modlitwy ludu wiernego rzezane w drzewie, kute w kamieniu

lub przelane na płótno lub papier”. Gdyby mogły przemówić, dowiedzielibyśmy się o potrzebach i pragnieniach ludzi w ich codziennym życiu, troskach i przeżyciach. Twórcy kapliczek, świątków i krzyży traktowali swoją pracę jako „drogę do zbawienia”, zaś motywy i intencje wypływały zawsze z podłoża religijnego. Tworzyli na cześć Pana Boga, świętych, ale przede wszystkim na cześć Matki Najświętszej, co świadczyłoby o szczególnym kulcie Maryjnym w tej Parafii.

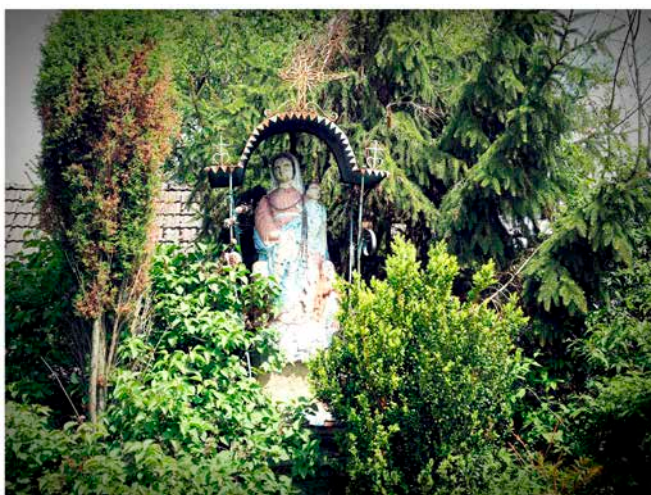


Figura Matki Boskiej Różańcowej - powstała w 1882 roku, fundatorami była rodzina Bąk. Usytuowana na Pojawiu.

Najstarsza kapliczka w Parafii Zaborów została wzniesiona w 1849 roku z fundacji patriotycznej rodziny Guntherów. Znajduje się ona w parku, na osi dworu, po drugiej stronie drogi i posiada wartość zabytkową. Jest zbudowana z drewna,



Figura Matki Boskiej Różańcowej. Powstała z fundacji Piotra Purchli w 1857 roku, usytuowana obok Dworu Tumidajskich w Dołędze.

ma konstrukcję zrębową, a pokrytą ją gontem. Z kapliczką tą związane są ważne wydarzenia historyczne, które miały miejsce na tych terenach w minionych okresach. Nie da się w tej chwili ustalić intencji jej powstania. Można tylko domniemywać, że skoro powstała w 1849 roku, mogła mieć jakiś związek z rokiem 1846, czyli rabacją chłopską, podczas której zginął z rąk gromady chłopskiej właściciel Dołęgi, Teofil Pikuziński - szlachcic należący do tajnego sprzysiężenia szlacheckiego. Więcej informacji o tej kapliczce posiadamy z okresu Powstania Styczniowego, gdyż właściciele Dołęgi, Maria i Aleksander Gunterowie, byli wielkimi patriotami, a sam dwór stał się ważnym strategicznie miejscem i idealnym zapleczem dla powstańców. Mijały dziesięciolecia, kapliczka była niemyym świadkiem historii I i II wojny światowej, podczas której dołęski dworek włączył się aktywnie w życie konspiracyjne. W okresie okupacji hitlerowskiej w dworku ukrywali się m. innymi: późniejszy generał Kazimierz Tumidajski, Józef Hieronim Retinger „Salamandra” - emisariusz rządu londyńskiego i partyzanci Armii Krajowej, a nawet partyzanci radzieccy. Do dziś otaczana jest przez miejscową ludność należyłą opieką.

Do bardzo starych i cennych należą: Figura Trójcy Świętej z roku 1863, fundacji rodziny Mików w Pojawiu i pochodząca z 1882 roku figura Matki Boskiej Różańcowej w Kwikowie, fundacji Agaty i Szymona Mików. W Księżych Kopaczach znajduje

się kapliczka Matki Boskiej Różańcowej z roku 1862, fundacji Marii i Wojciecha Ozorka, a w Dołędze także Matki Boskiej Różańcowej z 1857 roku, fundacji Piotra Purchli oraz kapliczka szafkowa św. Antoniego Padewskiego przy wjeździe do parafii od strony Szczurowej, fundacji rodziny Szafranców. W Zaborowie jedną z najdawniejszych jest ufundowana przez Jędrzeja i Marię Cierniak w roku 1883 figura Najświętszej Marii Panny. Najstarszym jest zaś krzyż z roku 1795, znajdujący się przy drodze na Kwików, starannie odnowiony i utrzymany. Według legendy pod tym krzyżem składali przysięgę powstańcy styczniowi z Zaborowa i okolic.



Krzyż w Zaborowie z 1798 roku. Odnowiony przez W. Wojnickiego w 2018 roku, z okazji 100. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości.

Kapliczki, figury i krzyże przydrożne systematycznie odnawiane i pielęgnowane przez mieszkańców, wrosły w pejzaż Parafii Zaborów. Są widowym znakiem naszej historii i wiary, dlatego warto o nie dbać z pietyzmem i codzienną troską. Niech będą miejscem zadumy i refleksji nad minionymi wiekami oraz drogowskazami na przyszłość. Szczególne podziękowania należą się Panu Władysławowi Wojnickiemu, właścicielowi firmy kamieniarskiej, za odnowienie dwóch krzyży w Zaborowie, Ogrójca i kapliczki w Dołędze.

Mieczysław Chabura
Dyrektor SP w Zaborowie

„KATYŃ. PAMIĘTAMY. ZABORÓW - 2020”

„Tym, którym odebrano życie, bo byli Polakami i wiernie służyli swojej Ojczyźnie”

W związku z zaistniałą sytuacją epidemiologiczną w kraju i na świecie nie mogliśmy wspólnie zorganizować uroczystości upamiętniających 80. rocznicę zbrodni katyńskiej. Mogliśmy jednak wspominać podniosłe chwile sprzed 10 lat, kiedy to uczciliśmy 70. rocznicę tejże zbrodni. Zwieńczeniem tego podniosłego wydarzenia było odsłonięcie pamiątkowej tablicy ufundowanej przez Pana Władysława Wojnickiego i posadzenie przez „Rodziny katyńskie” trzech dębów pamięci. Ta właśnie pamięć powinna pozostać, szczególnie wśród dzieci i młodzieży uczęszczającej do naszej szkoły.

W słowie Katyń zawarta jest cała groza potwornego zła, stworzonego przez bolszewickich oprawców. Zbrodnia katyńska była ludobójczym morderstwem dokonanym na bezbronnych jeńcach wojennych. Mord ten był częścią planu wyniszczenia i eksterminacji narodu polskiego na niespotykaną dotychczas skalę, z pogwałceniem elementarnych zasad moralnych i etycznych.

Po drugiej wojnie światowej, w Polsce rządzonej przez komunistów, sprawa katyńska należała do najściślej strzeżonych przez cenzurę. Nie wolno było o niej mówić ani pisać, nawet wspomnieć w nekrologu. Kłamstwo katyńskie (wypieranie się przez Sowieców odpowiedzialności za tę zbrodnię) zatruwało stosunki polsko-rosyjskie przez całe dziesięciolecie. Dopiero po upadku Związku Radzieckiego ujawniono odpowiednie dokumenty (choć i tak nie wszystkie), przeprowadzono w lesie katyńskim ekshumację zwłok i urządzono wojskowy cmentarz. Zbrodnia ta jest przestrożą na przyszłość, jakie konsekwencje mogą mieć systemy totalitarne. Dlatego nie można dopuścić, by takie okrucieństwo się powtórzyło, a pamięć o pomordowanych zaginęła.

Oto co udało się nam ustalić o osobach, które zginęły z rąk sowieckich oprawców, a które pochodziły z Pojawia, Zaborowa i innych miejscowości Gminy Szczurowa:

MJR JAN CIERNIAK

Urodził się 3 czerwca 1896 r. w miejscowości Pojawie, powiat brzeski. Jego rodzicami byli Jan i Zofia z Mizerów Cierniakowie. Pochodził z licznej rodziny, miał sześcioro rodzeństwa. Jego bracia byli wykształceni: Józef był nauczycielem w Tarnowie, zaś drugi, Jędrzej, księdzem - doktorem teologii i filozofii, prałatem, profesorem I Liceum i Gimnazjum w Nowym Sączu. Za swoją działalność patriotyczną w okresie okupacji hitlerowskiej spędził 2,5 roku w niemieckim więzieniu. Jan, po ukończeniu Szkoły Powszechnej w Zaborowie, podjął naukę w Gimnazjum i Liceum w Nowym Sączu, gdzie zdał maturę. Następnie rozpoczął studia medyczne, których jednak nie ukończył, gdyż w roku 1920 wybrał karierę wojskową. Już w roku 1925 został porucznikiem. Służył w Jednostce Wojskowej - Batalion Sanitarny w Warszawie na Powązkach. W roku 1934 został przeniesiony do Otwocka, gdzie pełnił funkcję kwatermistrza Sanatorium Wojskowego.



mjr Jan Cierniak (1896 - 1940).

W okresie międzywojennym często przyjeżdżał wraz z małżonką do swojego rodzinnego Pojawia. Wybranim miesiącem urlopowym był czerwiec, kiedy to właśnie przypadały imieniny Jana. Była to wielka uroczystość rodzinna. Wtedy zbierali się koledzy oraz członkowie rodziny i uświetniali imieniny muzyką ludową, tańcem i przyśpiewkami. Zapamiętano Go jako człowieka pogodnego i wesołego, całym sercem oddanego wojsku, rodzinie i Polsce. Wielką tragedią dla Ojczyzny i rodziny był wybuch II wojny światowej. Z Otwocka kpt. Jan Cierniak wyruszył na wschód, do niewoli dostał się prawdopodobnie we wrześniu 1939 roku we Lwowie. Więziony był w Starobielsku koło Charkowa. Do rodziny i żony napisał jeden list w grudniu 1939 roku (niestety ten list się nie zachował) i ślad po Nim zaginął. O zaginięciu brata dowiedziała się z prasy Jego siostra, która mieszkała w Stanach Zjednoczonych. Wtedy rozpoczęła poszukiwanie, które trwało sześć lat. Niestety, prawda była okrutna: mjr Jan Cierniak, jak tysiące innych Polaków, został zamordowany w budynku NKWD w Charkowie wiosną 1940 roku. Pogrzebano Go w masowych grobach w Charkowie, na których dopiero w latach 90-tych XX wieku urządzono polski cmentarz. Decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 października 2007 roku, Minister Obrony Narodowej mianował pośmiertnie kapitana Jana Cierniaka na stopień majora Wojska Polskiego.

KPT. JÓZEF MAJKA

Urodził się 26 maja 1903 roku w Zaborowie, powiat brzeski. Jego rodzicami byli Józef i Karolina z Pawlików Majka. Mieszkał w Zaborowie, pod numerem domu 106. Był najstarszym synem w wielodzietnej rodzinie /miał dziewięcioro rodzeństwa/. Po ukończeniu szkoły powszechnej w Zaborowie, podjął naukę w Gimnazjum w Brzesku, a następnie w Bochni.



kpt. Józef Majka (1903 – 1940).

W roku 1920 dziadkowie przenieśli się z Zaborowa do wsi Święty Józef w powiecie kołomyjskim, gdzie nabyli większe gospodarstwo. Tu Józefa Majkę zastała wojna polsko - bolszewicka. Młody gimnazjalista zgłosił się jako ochotnik do Wojska Polskiego, aby wziąć udział w bitwie warszawskiej. Urlopowany z wojska w listopadzie 1920 roku, podjął naukę w Gimnazjum im. Nowodworskiego w Krakowie. Maturę zdał w 1922 roku. W tym samym roku rozpoczął studia z filologii klasycznej na Uniwersytecie Jagiellońskim i ukończył je w 1927 roku, zdając jednocześnie egzamin ze Studium Pedagogicznego. Po studiach rozpoczął pracę jako nauczyciel w Gimnazjum w Żorach na Śląsku. W tym czasie, podczas rocznej przerwy w pracy, ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy przy 20 pułku piechoty Ziemi Krakowskiej w Krakowie, a po odbyciu szeregu ćwiczeń wojskowych w latach 1931-1934 awansował kolejno: w roku 1932 do stopnia podporucznika, a w sierpniu 1939 roku do stopnia porucznika rezerwy WP. Od grudnia 1934 roku został przeniesiony do 8 pułku piechoty legionowej w Lublinie. W 1932 roku ożenił się, a rok później przeniósł do Lublina, gdzie pracował jako nauczyciel w Gimnazjum Żeńskim im. Unii Lubelskiej. Od września 1937 roku objął posadę dyrektora Gimnazjum Towarzystwa Szkoły Średniej w Janowie Lubelskim. Do pracy

zabrał się wielką energią i zapałem, poświęcił się głównie zajęciom dydaktycznym i wychowawczym. Był człowiekiem pełnym inicjatywy i energii oraz wielkim przyjacielem młodzieży. Pogodny, życzliwy i wesoły, swoim optymizmem umiał zarażać innych i dobrze na nich oddziaływać.

W sierpniu 1939 roku został powołany do armii i wyjechał do 8 pułku piechoty Legionowej w Lublinie, z którym wyruszył na wojnę jako oficer rezerwy w stopniu porucznika. Kontakt z rodziną utrzymywał przez pierwszy tydzień wojny; później kontakt się urwał. Dopiero późną jesienią 1939 roku dotarli do Janowa żołnierze, którzy znali porucznika Majkę i przekazali wiadomość, że dostał się do niewoli sowieckiej i został osadzony w obozie Szepietówka, z którego został przewieziony do Starobielska. 31 grudnia 1939 roku dotarła do Krakowa kartka wysłana przez porucznika Majkę ze Starobielska, na której widnieje data 29 listopada 1939 roku. Była to pierwsza i ostatnia wiadomość, w której donosi, że jest zdrow, tęskni za żoną i córką oraz martwi się o ich los.

Już w czasie wojny i bezpośrednio po jej zakończeniu żona zwracała się do Polskiego Czerwonego Krzyża w Krakowie z prośbą o poszukiwanie zaginionego męża. Nie otrzymała jednak żadnej odpowiedzi. Podobne starania czynił za pośrednictwem Międzynarodowego Czerwonego Krzyża brat porucznika, Michał, przebywający w czasie działań wojennych w Anglii.

Informacje dotyczące porucznika Majki zostały zamieszczone po raz pierwszy 28 stycznia 1990 roku na Liście Ofiar NKWD, publikowanej przez Jędrzeja Tucholskiego w „Zorzy”. Nazwisko porucznika figuruje również w wykazie NKWD jeńców-oficerów polskich obozu w Starobielsku pod pozycją 2139. Rodzina starała się utrwalić pamięć o mężu i ojcu poprzez umieszczenie tablic na rodzinnych grobowcach na cmentarzu Rakowickim w Krakowie oraz w Ząbkowicach Śląskich.

W roku 1992, na „Ścianie pamięci” kościoła garnizonowego św. Agnieszki w Krakowie, umieszczona została tabliczka poświęcona porucznikowi Józefowi Majce. W 1998 roku, 25 czerwca, córka Maria po raz pierwszy odwiedziła miejsce spoczynku ojca i wzięła udział w uroczystości wmurowania kamienia węgielnego pod budowę cmentarza wojennego w Charkowie. Dwa lata później, 17 czerwca 2000 roku, córka ponownie odwiedziła to miejsce i wzięła udział tym razem w uroczystości otwarcia i poświęcenia zbudowanego i wspólnie już urządzonego cmentarza wojennego zamordowanych przez NKWD oficerów polskich w Charkowie. Decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 października 2007 roku Minister Obrony Narodowej mianował pośmiertnie porucznika Józefa Majkę na stopień kapitana Wojska Polskiego.

POR. WŁADYSŁAW WOŹNICZKA

Urodził się 14 listopada 1910 roku w Zaborowie, powiat brzeski. Jego rodzicami byli Jan i Maria z Purchlów Woźniczka. Mieszkał w Zaborowie, pod numerem domu 90. Z wykształcenia był nauczycielem. Zginął wiosną 1940 roku w Katyniu,

zamordowany przez sowieckich oprawców. Niestety więcej informacji nie udało się uzyskać, gdyż według najstarszych mieszkańców, rodzina Woźniczków po zakończeniu I wojny światowej wyjechała z Zaborowa do Wielkopolski. Dzięki współpracy z Centralnym Archiwum Wojskowym w Rembertowie koło Warszawy, szkoła w Zaborowie otrzymała kserokopie dokumentów, z których wynika, że Władysław Woźniczka ukończył 7-klasową Szkołę Powszechną w Kłodzie, w powiecie Leszno, a od roku 1924 był uczniem i słuchaczem Państwowego Seminarium Nauczycielskiego Męskiego w Lesznie, które ukończył 12 kwietnia 1929 roku, składając egzamin dojrzałości.



por. Władysław Woźniczka (1910 - 1940)

Komisja Egzaminacyjna wydała Władysławowi Woźniczce świadectwo dojrzałości, uprawniające do pełnienia obowiązków tymczasowego nauczyciela w szkołach powszechnych. Podjął pracę jako nauczyciel w Szkole Powszechniej w miejscowości Udział. Z akt archiwum wojskowego dowiadujemy się, że w okresie od 15 sierpnia 1931 r. do 30 czerwca 1932 roku był słuchaczem Szkoły (Baonu) Podchorążych Rezerwy w Krakowie. W latach 1933 do 1937 odbywał regularne ćwiczenia wojskowe w 86 Pułku Piechoty. Rodzice jego zamieszkiwali wtedy we wsi Udział, gmina Głębokie, powiat Dźwisna, województwo wileńskie. Zginął w Katyniu. Decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 października 2007 roku Minister Obrony Narodowej mianował pośmiertnie podporucznika Władysława Woźniczkę na stopień porucznika Wojska Polskiego.

Z terenu Gminy Szczurowa, oprócz pochodzącego z **Pojawia mjr Jana Cierniaka** i pochodzących z **Zaborowa kpt. Jozefa Majki** i **por. Władysława Woźniczki**, w sowieckich obozach zginęli:

- Pochodzący z **Górki n. Wisłą mjr Stanisław Wójcik**, s. Macieja i Agaty z Machelów, urodzony 30 października 1893 r. Ukończył Seminarium Nauczycielskie w Tarnowie. Słu-

żył w Legionach Polskich. W 1931 roku przeniesiony do 50 pp. Kmdt, pełnił również funkcję kierownika wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego w Kowlu. Mianowany na stopień majora 19 marca 1939 roku. Wielokrotnie odznaczany. Żonaty z Antoniną Wereszczyńską. Zginął w Katyniu.

- Pochodzący z **Niedzielisk major Józef Kiczka**, urodzony 23 lutego 1895 r. Był synem Szymona Kiczki i Łucji Kiczka z domu Wróbel. Uczęszczał do gimnazjum w Bochni. W 1916 roku został wcielony do armii austriackiej i wysłany na front włoski, gdzie dostał się do niewoli. Do kraju wrócił wraz z Błękitną Armią generała Hallera w stopniu porucznika. Walczył na froncie ukraińskim, gdzie wykazał się szczególnym męstwem i odwagą w bitwie pod miejscowością Bar. Dwukrotnie ranny, odznaczony został Orderem Virtuti Militari 5 klasy, numer 703. Po zakończeniu wojny awansowany do stopnia majora. Pełnił służbę jako dowódca kompanii i dowódca baonu w Złoczowie, następnie jako kwatermistrz Szkoły Podchorążych Piechoty w Zambrowie, a od 1935 roku jako dowódca baonu. W 1939 roku osadzony w Kozielsku, zamordowany w Katyniu.

- Pochodzący ze **Strzelec Małych przodownik Jan Maj**, syn Jana i Wiktorii z domu Pater, urodził się 13 lipca 1899 roku. Był policjantem, został zamordowany w 1940 roku w Twerze.

- Pochodzący ze **Strzelec Wielkich starszy posterunkowy PP Michał Solak**, urodził się 22 września 1886 roku. Był synem Franciszka i Marii z Tobołów. Służbę pełnił w województwie stanisławowskim. Został aresztowany we wrześniu 1939 roku, zamordowany w Twerze.

- Pochodzący ze **Szczurowej por. adm. san. rez. Stanisław Masłowski**, syn Mieczysława i Emilii z Tomaszewskich, urodzony 9 maja 1897 r. Podczas I wojny światowej powołany do służby w armii austriackiej, od 1919 w Wojsku Polskim. Z wykształcenia był ekonomistą, prokurentem Banku Polskiego w Katowicach. Zamordowany w 1940 roku w Charkowie.

- **Kpt. piechoty Paweł Rosa**, syn Franciszka i Anny z Ciesłów, urodzony 13 listopada 1890 roku w Szczurowej. W czasie I wojny światowej walczył w armii austriackiej, od 1918 roku w Wojsku Polskim. Walczył w wojnie polsko-bolszewickiej. W okresie międzywojennym kierownik referatu PKU w Płocku. Odznaczony Krzyżem Walecznych i medalami 1918-1921. Zamordowany w Charkowie.

- **Post. Ludwik Zdunek**, syn Tomasza, urodzony 13 września 1899 roku w Szczurowej, był policjantem. Zamordowany w 1940 roku w Twerze.

- Pochodzący z **Uścia Solnego strażnik Jan Bryła**, syn Franciszka i Karoliny z Ciochoniów, urodzony 11 maja 1906 roku. Był funkcjonariuszem Straży Granicznej, zamordowany w 1940 roku w Miednoje.

**Wieczny odpoczynek racz Im dać Panie.
Cześć Ich pamięci!**

Mieczysław Chabura
Dyrektor SP w Zaborowie

